

Etape în evanghelizare și mărturia personală

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Matei 25:35-40; 1 Corinteni 3:1-3;
1 Petru 2:2; Ioan 6:54-66; Luca 8:4-15.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi.” (1 Corinteni 3:2)

Gândul central: În orice activitate de evanghelizare și mărturie este important ca mai întâi să prezentăm adevărul simplu al Evangheliei.

Evanghelizarea în etape este o strategie care are la bază concepția că oamenii vor trece de la un program al bisericii la altul atunci când programele sunt aranjate într-o ordine adecvată. Este necesar ca aranjarea lor să fie adecvată, altfel se poate face mai mult rău decât bine.

Potrivit textului de memorat, Pavel admitea faptul că putem aduce pagube lucrării atunci când exagerăm. Poate că oferim foarte multe informații complicate într-o ordine greșită, iar primitorul fie se sufocă din cauză că sunt prea multe, fie nu reușește să le înțeleagă în profunzime, fie este reticent în a le aplica personal. După cum alimentația unui sugar începe cu lapte și se adaugă treptat hrana solidă, tot la fel pruncii în Hristos trebuie să primească o hrană spirituală pe care să o poată asimila la stadiul de dezvoltare spirituală la care se află.

Săptămâna aceasta, vom studia despre modul în care metodele și programele de evanghelizare și de mărturie personală se întrepătrund și despre faptul că ele se construiesc unele pe altele și se susțin reciproc pe parcursul anului evanghelistic al bisericii.

După cum am notat deja în lecțiile anterioare, descoperirea nevoilor unui individ sau ale unei comunități locale va determina modul în care îi vom aborda pe oameni, programele și serviciile pe care le vom pune la dispoziția lor. După ce identificăm nevoile de bază ale unui individ sau ale unei comunități locale, reușim să planificăm mai bine ordinea de desfășurare a programelor pentru a veni în întâmpinarea acelor nevoi.

1. Ce ne spune Luca 9:11 despre dorința lui Isus de a oferi vindecare fizică și, totodată, vindecare spirituală? Cum aplicăm această metodă în sfera noastră de influență, la oamenii pe care încercăm să-i câștigăm?

Mulți dintre cei care veneau la Isus erau interesați doar de puterea Lui de a alina suferința fizică. Isus le vindeca trupul, dar Se ocupa și de o nevoie pe care oamenii nu o simțeau atât de acut: nevoia după vindecare spirituală.

Poporul lui Dumnezeu de astăzi este implicat activ în împlinirea nevoilor personale sau comunitare ale oamenilor, dar trebuie să urmeze exemplul dat de Isus și să îndrepte gândurile oamenilor spre cele veșnice.

2. Citește Matei 25:35-40. Ce mesaj ne transmite acest pasaj? Luăm noi în serios aceste cuvinte sau considerăm că aici avem de-a face cu un limbaj figurat? Dacă le-am lua în serios, cum am acționa?

Când slujim nevoilor oamenilor pe care Mântuitorul îi iubește și pentru care Și-a dat viața, noi Îi slujim de fapt Lui. Observăm aici cât de legat este El de aceia pe care i-a creat. Când cineva are o durere, Domnul Isus Își face griji pentru el și simte cu el. De aceea și noi trebuie să facem la fel. Textul din Matei 25:35-40 ne arată că împlinirea nevoilor oamenilor nu trebuie să depindă de strategia fixă a bisericii. În momentul în care apare o nevoie, ea trebuie împlinită, indiferent la ce etapă din strategia ei se află biserica. Mulți oameni vor înainta pas cu pas de la un program la altul pe măsură ce interesul lor spiritual crește, pe când alții vor avea nevoie să primească imediat hrană spirituală. Biserica nu trebuie să abandoneze ordinea planificată a programelor și a evenimentelor, dar trebuie să fie capabilă să răspundă la orice situație urgentă, dispunând permanent de personal calificat și de resurse adecvate.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să înțeleagă de ce este important să prezentăm Evanghelia în mod planificat, în etape, pornind de la adevărurile simple, care pun bazele relației cu Dumnezeu, și trecând treptat la adevărurile mai complexe care duc la predarea vieții.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să devină conștienți atât de nevoile fizice ale oamenilor, cât și de nevoile lor spirituale.

La nivel practic: Membrii grupei să poată crea o atmosferă potrivită pentru creșterea seminței Evangheliei în sufletul celor cu care lucrează.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: De la relație la predarea vieții

- A. Ce a făcut Domnul Isus pentru a favoriza creșterea seminței Evangheliei semănate în sufletul ucenicilor Săi și a celorlalți ascultători?
- B. De ce este necesar să prezentăm întâi adevărurile care construiesc relația cu Dumnezeu și apoi adevărurile care cer predare și schimbare?
- C. Cum ne ajută întrebările directe să aflăm la ce stadiu de creștere spirituală se află cei cu care lucrăm?

II. Sentimente: Un păstor iubitor

- A. De ce este important să avem grijă atât de nevoile spirituale, cât și de nevoile fizice ale oamenilor? Ce exemplu ne-a dat Isus în această privință?
- B. Ce exemple din lucrarea lui Isus ne vorbesc despre oameni care au beneficiat de grija Sa pentru nevoile lor fizice, dar care au respins adevărurile Sale spirituale?

III. Practic: Îi ocrotim ca să crească

- A. Cu ce dificultăți se confruntă noii creștini din familia și din comunitatea noastră?
- B. Ce fel de instruire și de protecție trebuie să le oferim ca să devină stabili în credință?

Rezumat: Este bine să prezentăm mai întâi adevărurile Evangheliei care îi conduc pe oameni la stabilirea unei relații mântuitoare cu Hristos și apoi adevărurile care îi conduc la predare și la ascultare.

3. La ce se referă Pavel și Petru când vorbesc despre „lapte” și „hrană tare” și despre nevoia de a crește? Ce reprezintă din punct de vedere teologic aceste lucruri? 1 Corinteni 3:1-3; 1 Petru 2:2.

Membrii bisericii din Corint nu reușiseră să progreseze foarte mult în viața lor spirituală după ce Pavel înființase biserica de acolo. De aceea, când le predica, Pavel îi îndemna să-și predea viața lui Dumnezeu și să crească spiritual tot mai mult, ca să poată înțelege adevărurile profunde ale Evangheliei. În momentul acela, el le ținea predici de evanghelizare, nu de consolidare. Pavel nu aborda în predicile lui subiecte mai profunde atâta timp cât oamenii nu erau suficient de maturi spiritual pentru a le înțelege și a acționa în consecință.

Astăzi, când încercăm să-i câștigăm pe oameni, trebuie să ținem cont de strategia lui Pavel. Trebuie să-i ajutăm să se predea lui Hristos înainte de ne aștepta ca ei să accepte adevărurile profunde și înnoitoare din Cuvântul Său scris.

Când vorbim despre o etapă de evanghelizare, ne putem referi la o strategie pe termen lung sau la un proces de scurtă durată. După ce au parcurs o serie de programe și sunt deschiși la chemarea lui Dumnezeu, oamenii sunt pregătiți să participe la o campanie de evanghelizare completă sau să înceapă individual un set de studii biblice. Indiferent de programul la care participă, principiul rămâne același: mai întâi laptele (subiectele simple ale Evangheliei pentru stabilirea relației de prietenie) și apoi hrana tare (adevărurile mai profunde și mai solicitante, care să-i ducă la o consacrare mai fermă).

4. Ce idee importantă găsim în Ioan 16:12? Cum ne putem deprinde să aplicăm acest principiu în lucrarea noastră?

Un adventist de ziua a șaptea de curând botezat era atât de entuziasmat de adevărul pe care îl descoperise, încât dorea să îl împărtășească tuturor. Dorința lui cea mai mare era să le vorbească oamenilor despre „semnul fiarei”. Deși avea intenții bune, el nu a înțeles nevoia ca adevărul să fie prezentat treptat.

Gândește-te la un adevăr biblic pe care la început ți-a fost greu să-l înțelegi și să îl accepți. Cum ai reușit până la urmă? Cum te poate ajuta experiența aceasta să ai mai mult tact în lucrarea cu oamenii?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Pentru a le sluji oamenilor și pentru a-i ajuta să aibă o relație mai strânsă cu Isus, avem nevoie de răbdare și de planificare.

Ilustrație introductivă: Imaginează-ți că ești în clasa întâi, în prima zi de școală. Ești foarte bucuros, dar și neliniștit. Când intri în clasă, doamna învățătoare te primește cu multă căldură și te invită să iei loc într-o bancă plină cu cărți. Când începe ora, doamna te invită să deschizi cartea de fizică la capitolul de mecanică cuantică și să rezolvi exercițiul aplicativ. Tu nu știi încă să citești și nu reușești să găsești pagina, așa că te gândești că nu ești destul de isteț ca să începi școala.

Nu îi putem pretinde unui elev de clasa întâi să aibă cunoștințele unui student. Totuși, de multe ori, în zelul nostru misionar, vrem să le vorbim oamenilor despre adevărurile „tari” ale Bibliei înainte de a stabili o relație personală cu ei și de a-i ajuta să înțeleagă adevărurile biblice fundamentale.

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Slujirea creștină

(Recitați în grupă Matei 25:35-40, Deuteronomul 15:7-11, Iov 29:12-16 și Isaia 58:7.)

Faptele enumerate aici sunt simple – a da hrană la săraci și apă celor însetați, a fi ospitalieri cu străinii, a le da haine celor care duc lipsă de îmbrăcăminte, a-i vizita pe cei care sunt bolnavi sau în închisoare. Pentru aceste fapte nu avem nevoie de instruire specială sau de abilități speciale, ci numai de o inimă plină de iubire pentru cei în nevoie. Iar Domnul Isus ne asigură că, atunci când facem aceste lucruri, le facem de fapt pentru El.

Grija față de săraci și nevoiași este semnul distinctiv al celor care Îl iubesc pe Dumnezeu. Israeliiți au primit porunca: „Să nu-ți împietrești inima și să nu-ți închizi mâna înaintea fratelui tău celui lipsit” (Deuteronomul 15:7). Iov spune că i-a ajutat pe săraci, pe orfani și pe văduve și că a fost ca un tată pentru cei nenorociți (Iov 29:16).

De discutat: Citiți Isaia 58:6 și Matei 25:35-40, comparați și notați asemănările. De ce sunt importante pentru Dumnezeu aceste acte de cari-

Există adevăruri, învățături ale Bibliei care, odată înțelese, îi cer omului să facă schimbări semnificative la nivelul convingerilor personale sau al stilului de viață. Unele dintre acestea (ca de exemplu, păzirea Sabatului zilei a șaptea și renunțarea la mâncărurile necurate) au un impact atât asupra convingerilor, cât și asupra stilului de viață. Faptul acesta subliniază încă o dată necesitatea de a-i ajuta pe oameni să-L primească pe Hristos înainte de a-i îndemna să facă schimbări pentru El.

5. Unii oameni L-au părăsit pe Isus în momentul în care au fost puși în fața unui astfel de adevăr. De ce? Ce lecție putem desprinde de aici pentru noi? Ce alte adevăruri mai pun încă sub semnul întrebării consacrarea personală față de Isus? Ioan 6:54-66

Studiu 5

Mulți dintre cei care au asistat la înmulțirea pâinilor și au beneficiat de ea, L-au urmat pe Isus și a doua zi pentru a-și asigura hrana. Dar, când El a făcut referire la simbolul trupului și sângelui Său pentru a le îndrepta gândul spre lucrurile spirituale, L-au părăsit. Ei au plecat nu pentru că nu L-ar fi înțeles, ci pentru că au refuzat să accepte adevărul mântuirii doar prin Hristos. Adevărul acesta cere schimbări și, dacă dorințele lor personale nu au fost împlinite, ei au ales să plece.

6. Ce ni se spune în Ioan 14:15?

Adevărul acesta le cere celor care pretind că Îl iubesc pe Isus să ia în considerare cu seriozitate consacrarea față de El. Credința declarată va fi testată mai devreme sau mai târziu prin chemarea la acțiune. În orice etapă a procesului de evanghelizare se poate ca oamenii să plece când sunt puși în fața unor adevăruri care cer schimbări în viața lor. Însă experiența ne învață că ei răspund mai ușor și sunt mai deschiși când au ajuns deja să-L iubească pe Mântuitorul. Cu alte cuvinte, rămâne valabil principiul că, pentru a avea rezultatele cele mai bune, adevărurile trebuie prezentate pe rând.

Domnul Isus avea multe lucruri să le spună ucenicilor, dar știa că ei nu le-ar fi înțeles la momentul acela (Ioan 16:12). Făgăduința că Duhul Sfânt avea să-i călăuzească în tot adevărul (Ioan 16:13) este încă valabilă pentru noi și pentru aceia pe care încercăm să-i conducem la Hristos.

Chiar dacă harul este oferit fără plată, consacrarea care urmează după acceptarea darului poate costa mult uneori. Cum poți ajuta pe cineva care consideră că prețul e prea mare? Ce experiență a ta îi poți împărtăși?

tate? De ce se consideră că Îi slujim lui Isus atunci când alinăm suferința celor în nevoie? De ce acordă Biblia întâietate împlinirii nevoilor fizice ale oamenilor?

II. Mai întâi lapte și apoi „hrană tare”

(Citiți 1 Petru 2:1,2 și 1 Corinteni 3:1-3.)

În ambele pasaje, laptele simbolizează hrana necesară pentru cei noi în credință. În 1 Petru 2:2, ei sunt încurajați să dorească „laptele duhovnicesc și curat” ca să crească în credință, după ce înainte se arătase că, pentru a avea parte de această creștere, trebuie să renunțăm la orice răutate, vicleșug, prefăcătorie, pizmă și clevetire. Din nefericire, credincioșii din Corint mai aveau încă probleme cu aceste lucruri (1 Corinteni 3:3), de aceea creșterea lor spirituală a stagnat, iar ei nu erau pregătiți să înțeleagă adevărurile spirituale mai profunde, despre care Pavel dorea să le vorbească.

De discutat: De ce li se oferă noilor creștini „lapte” și nu „hrană tare”? De ce i-a îndemnat Petru (1 Petru 2:1) pe noii credincioși să lase obiceiurile rele înainte de a se putea hrăni cu „laptele duhovnicesc și curat”? Care sunt adevărurile biblice mai ușoare – „laptele”? Dar „hrana tare”?

De meditat: Cu privire la credincioșii din Corint, ni se spune astfel: „Destinatarii acestor cuvinte nu se hrăniseră cu Hristos și de aceea ei nu progresaseră în cunoașterea spirituală. Pavel a spus: «V-am hrănit cu lapte» – cu adevărurile cele mai clare și mai simple, potrivite pentru cei de curând veniți la credință –, «nu cu bucate tari» – cu hrană spirituală solidă, hrănitoare, potrivită pentru cei care au făcut progrese în cunoașterea lucrurilor divine. Ei trăiau la un nivel scăzut, zăbovind asupra adevărilor superficiale, care nu necesită gândire și cercetare profundă.” (Ellen G. White, *Manuscris 70*, 1901)

III. Vorbirea aceasta este prea de tot

(Recitește împreună cu grupa Ioan 6:54-66.)

Pentru a înțelege acest pasaj trebuie să citim contextul, începând de la versetul 41. Domnul Isus ne arată câțiva pași simpli ca o pregătire pentru pasajul care începe de la versetul 54: (1) să-L recunoaștem pe Isus ca Fiul al lui Dumnezeu, trimis de Tatăl; (2) să înțelegem faptul că Dumnezeu este Cel care ne atrage la Sine; (3) este important nu numai să ascultăm, ci și să învățăm; (4) să-L primim pe Isus ca Mântuitor personal pentru a avea viața veșnică. După lucruri simple („laptele”), Isus oferă „hrana mai

Nu avem nicio garanție că i-am influențat pe oameni din punct de vedere spiritual prin simpla prezentare a informațiilor biblice în cadrul unei prelegeri, unui seminar sau unui studiu biblic. Mulți au participat la o campanie de evanghelizare, la un seminar de Apocalipsa, la un studiu biblic sau chiar la toate acestea. Chiar dacă au dobândit o cunoaștere teoretică a adevărului biblic, aceasta nu înseamnă că și l-au și însușit.

În aceste condiții, cum putem stabili dacă cei care aud ce avem noi de spus se lasă transformați de adevăr?

O metodă importantă de „măsurare” a creșterii spirituale este aceea a întrebărilor. Putem să le punem întrebări pentru a le verifica cunoștințele și creșterea spirituală. Cel mai bine este să punem întrebări deschise, adică întrebări care încurajează oferirea unui răspuns detaliat și nu a unui simplu „da” sau „nu”.

Iată câteva exemple de întrebări:

Ce crezi că ne transmit versetele acestea? Cum ai putea să-i împărtășești acest adevăr biblic unui prieten? Cum te simți când descoperi făgăduințele lui Dumnezeu pentru tine? Ce schimbări crezi că trebuie să faci în viața ta, în atitudinea ta față de ceilalți și în modul tău de viață, în general, pe baza a ceea ce am studiat până acum? Cum te ajută aceste adevăruri să-L iubești mai mult pe Domnul Isus? Din ce ai învățat până acum, ce lucru te-a impresionat cel mai mult? Ce anume îți inspiră cea mai mare speranță? Dar cea mai mare teamă?

Studiile biblice și celelalte prezentări de evanghelizare trebuie aranjate în ordine logică și progresivă. Mai întâi sunt prezentate studiile cele mai simple și mai ușor de înțeles, iar mai târziu, când cunoștințele participantului s-au dezvoltat, studiile mai complexe. Este important să îi adresăm întrebări de cercetare la fiecare studiu pentru a verifica înțelegerea și creșterea lui spirituală.

- 7. Citește următoarele versete și întreabă-te din ce motiv pune astfel de întrebări Dumnezeu atotștiutor. Geneza 3:9,13; Matei 16:13-15; 22: 41-46; Marcu 9:33; Luca 2:46. Ce ne spune aceasta despre faptul că întrebările îi pot ajuta pe oameni să crească în harul lui Dumnezeu?**

tare”, arătând că El Însuși este Pâinea vieții. Dacă vrem să nu mai flămânzim niciodată, El ne invită să luăm din această Pâine, superioară manei pe care israeliții au primit-o zilnic în pustie.

De discutat: De ce a folosit Mântuitorul aceste simboluri sugestive? Ascultătorii Lui chiar au crezut că El încuraja canibalismul sau au căutat în cuvintele Sale un pretext de a-L părăsi, fiindcă nu corespundea cu așteptările lor? Facem și noi așa când întâlnim o învățătură dificilă?

De meditat: „Hristos a folosit imaginea cu mâncatul și băutul pentru a ilustra apropierea de El pe care trebuie să o cunoască toți cei care, în final, vor fi părtași cu El la slava Sa. Hrana trecătoare pe care o mâncăm este asimilată, dând putere și rezistență corpului. Tot la fel, când credem și primim cuvintele Domnului Isus, ele devin o parte a vieții noastre spirituale, aducându-ne lumină și pace, speranță și bucurie și întărindu-ne sufletul în același fel în care hrana fizică ne întărește trupul.” (Ellen G. White, *Lift Him Up*, pag. 105)

IV. Aceeași sămânță, terenuri diferite

(Recitește împreună cu grupa Luca 8:4-15, Matei 11:15 și Evrei 2:1.)

Semănătorul din această parabolă folosește metoda străveche de semănare manuală: ia câte un pumn de semințe, le aruncă pe pământul din jurul lui și apoi trece mai departe, repetând această mișcare. Ținta lui este să semene cât mai multe semințe posibil în pământ bun, dar, în mod inevitabil, unele semințe se irosesc. Nu este vina semănătorului că semințele acestea nu rodesc. Toate semințele sunt la fel; cauza este pământul pe care au căzut.

Parabola aceasta are o dublă semnificație: (1) ea ne încurajează să fim ca pământul bun, unde sămânța bună crește și face „rod însutit” (Luca 8:8); și (2) să fim ca semănătorul din parabolă – să semănăm sămânța Cuvântului lui Dumnezeu cu generozitate (vers. 11), chiar dacă știm că nu toate semințele vor prinde rădăcină și vor crește. Noi nu trebuie să ne descurajăm, ci să continuăm să semănăm.

De discutat: La sfârșitul acestei parabole, Domnul Isus spune cu voce tare: „Cine are urechi de auzit să audă” (Matei 11:15). În Noul Testament, acest apel al Mântuitorului apare de cel puțin zece ori după prezentarea celor mai importante învățături ale Sale (Marcu 7:16; Luca 14:35; Apoc. 2:7,11,17,29; 3:6,13,22).

Îndrumarea unei persoane pe parcursul călătoriei ei spirituale se poate asemăna cu pregătirea pentru strângerea roadelor. Cei care muncesc în grădină știu că există anumite momente prielnice și o anumită succesiune de pași ce trebuie respectată pentru a obține recolta dorită. E necesar să săpăm pământul, să îndepărtăm buruienile, să semănăm și să udăm grădina. De asemenea, este necesar să le asigurăm plantelor un climat potrivit: unele au nevoie să stea la lumina soarelui, pe când altele au nevoie de umbră. Mai mult, este necesar să protejăm plantele de păsări și de dăunători. Plantele dintr-o grădină trebuie îngrijite din momentul însămânțării și până la momentul maturizării și rodirii. Oamenii care au pornit în călătoria spirituală trec printr-un proces similar, care începe înainte de botez și care trebuie să continue după botez. Ideal ar fi ca persoana respectivă să fie în grija cuiva și ea, la rândul ei, să aibă grijă de alții. Faptul acesta subliniază încă o dată valoarea planificării activității care să ofere o organizare a timpului, să respecte pașii corespunzători și să creeze mediul cel mai prielnic pentru îngrijire și protecție.

8. Citește parabola semănătorului și explicarea lui în Luca 8:4-15. Ce indicii găsim aici cu privire la îngrijirea până la maturitate a seminței care cade pe pământ bun? (Vezi și Ioan 16:7,8,13.)

Explicația dată de Domnul Isus ne descoperă câteva idei interesante. Versetul 12 spune că unii oameni încep să creadă, dar Diavolul îi abate din drum înainte ca ei să prindă rădăcini în convingerea respectivă. Versetul 13 vorbește despre cei care primesc Cuvântul cu bucurie și cred o vreme, dar, când sunt ispitiți, aleg să meargă în altă direcție. Versetul 14 vorbește despre o altă categorie – cei care aud Cuvântul, dar nu continuă să crească până la deplina maturitate creștină. Cei mai mulți pornesc pe drumul spre Hristos și spre Împărăția Sa, dar, pe parcurs, se întâmplă ceva care le oprește creșterea.

Simpla semănare a seminței este rareori suficientă pentru a obține o recoltă bună. Ca biserică și ca indivizi, noi trebuie să semănăm sămânța Evangheliei și apoi să avem grijă pas cu pas și până la maturitate de toți aceia care își încep călătoria creștină.

Care parte a parabolei descrie cel mai bine experiența ta spirituală? Ce decizii poți lua pentru a progresa?

3. APLICĂ!

Citiți următorul posibil dialog și discutați-l.

Cursantul nou: Mă bucur că ai venit să studiezi Biblia cu mine. Îmi doresc foarte mult să o înțeleg mai bine.

Instructorul: Mă bucur și eu. Ai crescut într-o familie de romano-catolici și m-am gândit că ai vrea să studiem mai întâi despre semnul fiarei.

C. N. Semnul fiarei?... Hmm... Sună cam ciudat. N-am putea începe cu altceva? Știi... sunt foarte trist pentru că bunica mea a murit cu câteva zile în urmă. Știu că ea este acum în cer, dar nu pot să nu fiu trist.

I.: A, nu! Bunica ta nu este în cer. Ea este...

C. N.: Doar nu crezi că este în iad! Nu știi ce femeia sfântă a fost! (Cursantul întinde mâna după un pachet de țigări.)

I.: Te rog să nu fumezi! Fumul de țigară îmi face rău. Și nu știi că trupul tău este templul lui Dumnezeu și trebuie să ai grijă de el?

C. N.: Nu înțeleg ce vrei să spui. Dar, te rog, servește un sendviș cu șuncă. Este foarte bun.

I.: A... Nu... Scuze. Acum trebuie să plec. Putem relua studiul de astăzi în altă zi?

C. N.: Nu știu. De fapt, nu sunt sigur că mai vreau să studiez Biblia.

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate: Alcătuieste o listă cu cele 28 de puncte fundamentale de credință ale Bisericii Adventiste, dar nu le numerota și nu le scrie în ordine. Multiplică lista și dă-i fiecărui membru al grupei câte una să o analizeze și să marcheze cu o steluță primele cinci doctrine de bază („laptele”) și cu un „v” doctrinele avansate („hrana tare”). Apoi să numeroteze doctrinele în ordinea în care ar putea fi prezentate unei persoane dornice să cunoască Biblia.

Încurajează-i să înceapă să organizeze grupe mici de studiu biblic acasă, la serviciu (unii angajatori permit astfel de activități în timpul zilei, de regulă în pauza de masă) sau în alte locații.

Reamintește-le să organizeze subiectele biblice în funcție de nevoile membrilor grupei lor de studiu.

Identificarea grupului-țintă. Metoda de evanghelizare pe care o studiem acum va avea nevoie de mai mult de un trimestru pentru a o aplica. Nu ne putem aștepta ca instruirea pentru evanghelizare să fie aleasă, planificată și realizată într-o singură săptămână. Totuși, atunci când te gândești să participi la un curs de instruire și când încerci să descoperi care este locul activității tale misionare în planurile generale ale bisericii, este important să te gândești și la un grup-țintă. Iată câteva sugestii:

- În consultare cu pastorul, prezbiterii și cu responsabilul Departamentului Lucrare Personală, stabilește-ți un program de mărturie și evanghelizare, precum și un grup-țintă. Aceasta te va ajuta să stabilești și celelalte aspecte ale procesului. De exemplu, dacă grupul-țintă este format din copii, va trebui să faci publicitate în școli și în cartierele unde locuiesc familiile tinere. Grupul-țintă poate fi format și din pensionari, șomeri, studenți etc.
- Alegerea grupului-țintă te va ajuta să selectezi oamenii cei mai potriviți, locația cea mai bună, timpul cel mai potrivit și strategiile ulterioare, iar toate acestea te vor ajuta ca, la finalul programului, să faci o evaluare eficientă și, totodată, îți vor oferi subiecte de rugăciune specifice.
- Poți găsi chiar în biserică ta un grup-țintă, de exemplu, persoanele care vin la biserică, dar nu s-au botezat încă, tinerii nebotezați din biserică sau persoanele care participă regulat la programele speciale ale bisericii sau la programele susținute de biserică în colaborare școala bisericii.

Pentru discuție

1. „Un adevăr primit în inimă va face loc pentru încă un adevăr.” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, pag. 449) În ce ordine trebuie să prezentăm adevărurile pentru a avea maximum de eficiență în misiunea noastră? De ce este necesar ca moartea înlocuitoare a lui Hristos să fie întotdeauna primul subiect pe care îl abordăm în misiunea noastră?
2. „Domnul Hristos a atras inima ascultătorilor Săi prin manifestarea dragostei, iar apoi, puțin câte puțin, pe măsură ce erau în stare să înțeleagă, le-a descoperit marile adevăruri ale Împărăției cerurilor. În același fel, noi trebuie să învățăm să ne adaptăm lucrarea la starea oamenilor – să-i întâmpinăm pe oameni acolo unde se află ei.” (Ellen G. White, *Evanghelizare*, pag. 57) Cum reușește dragostea pentru oamenii cărora le vorbim din Cuvântul lui Dumnezeu să tempereze modul în care prezentăm adevărul Bibliei, în special acele puncte de doctrină care ar putea constitui o problemă pentru convingerile lor? Este necesar acest lucru?

Nu mai sunt singură

„Uneori, mă întreb dacă mama mea m-a văzut, dar nu m-a recunoscut”, spune Ginny, o fată de șaisprezece ani din Haiti.

Născută într-o zonă rurală, Ginny a fost abandonată la naștere. A trăit în câteva case diferite și, o vreme, chiar pe stradă. Când avea patru ani, o femeie a luat-o la ea acasă, a dat-o și la școală, dar, după o vreme – fetița avea cam zece ani –, a venit în casă și un bărbat. Ginny a trebuit să plece. S-a mutat la o casă vecină – făcea curățenie în schimbul hranei. Dar și aici a fost maltrată. „Am suferit îngrozitor”, a spus Ginny. „Eu nu-mi doream decât o casă și o mamă.”

Într-o zi, cineva i-a spus lui Ginny că mama sa locuiește în Port-au-Prince și i-a dat un număr de telefon. Ginny a sunat la acel număr și a auzit vocea mamei sale. A aflat că mai avea cinci surori. Ginny a întrebat dacă ar putea să le viziteze și mama a fost de acord.

Entuziasmată că, în sfârșit, avea să aibă casă și familie, Ginny și-a făcut o mulțime de planuri. Dar cutremurul din 12 ianuarie 2010 i-a dat planurile peste cap. Ginny a supraviețuit cutremurului, dar a pierdut orice altceva. Când a ajuns acasă la mama ei, nu a mai găsit decât un morman de moloz. „Zi și noapte, mă întreb dacă mama sau surorile mele sunt încă în viață pe undeva”, spune ea. „Am fost atât de aproape să le întâlnesc, dar cutremurul mi-a luat totul!”

Ginny a ajuns la o tabără de sinistrați, unde ADRA asigură adăpost, hrană și asistență prin oameni care pot să o ajute să treacă peste trauma pe care a suferit-o. ADRA colaborează cu alte agenții ca să le asigure acestor copii siguranță și să-i păstreze împreună pe cei din aceeași familie. Ei i-au oferit lui Ginny speranță.

Aici, Ginny a întâlnit o altă fată care a fost și ea despărțită de familia ei. „Avem grijă una de cealaltă.”, spune Ginny. „Pentru prima dată în viață, am o soră. Nu mai sunt singură.”

Biserica noastră are mai mult de 330 000 de membri în Haiti. ADRA a lucrat aici, oferind ajutor mai bine de treizeci de ani. Darurile voastre, și mai ales cel din al treisprezecelea Sabat, ajută lucrarea din Haiti, pentru ca tot mai mulți oameni să cunoască dragostea lui Dumnezeu.

Michelle L. Oetman este coordonator media și de comunicare în cadrul ADRA din Haiti.